

ЯК НА СХІД ПОГЛЯНЕШ, ТАК ЗІ СХОДУ Й ОЗИРНЕШСЯ

Якщо збирається громада - значить, так треба

нюка обрахувати, в яку копійку обійдеться її благоустрій. Асфальтівки «шевченківцям» не обіцяно, але дорогу буде облаштовано.

Здивувала Сергія Костючка така інформація: у місцевому господарстві учителям, медпрацівникам користування кіньми під час весняних і осінніх польових робіт обходиться у два з половиною рази дорожче, ніж членами села, його тут чекали, гостинно прийняли і засипали запитаннями. І зрозуміло, одержали вичерпні відповіді.

Не секрет, що у зверненнях жителів домінували прохання як приватні, так і колективні. У значній мірі вони перегукувалися з численними дзвінками на «гарячій лінії», яку проводять керівники району. Скажімо, про розрахунки СВК «Нове життя» за оренду пайв. До речі, за словами голови райдерждміністрації, у районі 8 відсотків господарств не розрахувалися з пайовиками...

Стосовно вулиці Тараса Шевченка у селі, де «штахет не видно, бо в грязі», то Сергій Степанович просив голошу СВК Володимира Євге-

ніка обрахувати, в яку копійку обійдеться її благоустрій. Асфальтівки «шевченківцям» не обіцяно, але дорогу буде облаштовано.

сфери. І хоча особисто Сергій Костючко за те, щоб учителі, медпрацівники чи бібліотекарі мали право на земельні пай, від його прихильності до цієї категорії фахівців остаточне рішення не залежало. А ось вчительку Галину Тудзе цікавить питання, яким чином прізвище її покійного чоловіка «випарувалося» зі списків для одержання земельного сертифіката, хоча воно там фігурувало. Врешті, вона лише хоче з'ясувати істину: на законних підста-

вах прізвище Тудзе зникло зі списків, чи це самодіяльність місцевих глашатаїв земельної реформи.

Відрядно, що люди порушували і громадські проблеми. Скажімо, учитель фізкультури місцевої дев'ятирічки Юрій Вербіцький пропонував, аби учні віддалених шкіл мали змогу займатися якщо не в «екзотичних» секціях карate чи рукопашного бою, то бодай у таких, які б благотворно впливали на їх духовний та фізичний розвиток. Іншими словами, він

хоче, аби відділення дитячо-юнацької спортивної школи мали філіали у провінційних дев'ятирічках і одинадцятірічках.

Одне слово, діалог вдався. Щоправда, за усіх представників районних служб «від дувався» переважно голова райдерждміністрації. Втім, громада воліла передусім з ним мати діло. З іншого боку, відсутність скарг і претензій до районних служб свідчить про те, що сільський голова налагодила з ними ділові контакти і будь-які неув'язки вирішує по гарячих слідах без галасу на вскій округу.

Без сумніву, приїзд представників районного центру у Війницю став подією для села. І не тільки з огляду на ранг візитерів. Коло проблем, які було порушено і які, без сумніву, за сприяння голови райдерждміністрації будуть розв'язані, - це найважливіший підсумок сходу села.

Віталій ТАРАСЮК.

